

Sygn. akt: I C 86/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Brzesku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Stanisław Kostrzewa
Protokolant:	Magdalena Baran

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2017 r. w Brzesku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko R. P. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego R. P. (1) na rzecz powoda (...) S.A.

z siedzibą w W. kwotę 931,91 zł (dziewięćset trzydzieści jeden złotych dziewięćdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29.07.2016r. do dnia 24.05.2017r. ;

II. zasadzoną w pkt I kwotę 931,91 zł rozkłada na 19 (dziewiętnaście) rat miesięcznych w kwocie 31,91 zł (trzydzieści jeden złotych dziewięćdziesiąt jeden groszy) pierwsza rata i w kwocie po 50 zł (pięćdziesiąt złotych) pozostałe 18 (osiemnaście) rat płatnych do 15-go dnia każdego kolejno następującego po sobie miesiąca, przy czym pierwsza rata w kwocie 31,91 zł płatna jest w miesiącu następnym po miesiącu, w którym uprawomocni się wyrok w niniejszej sprawie, a pozostałe raty w kwocie po 50 zł każda płatne w kolejnych miesiącach po jednej racie w każdym miesiącu - z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

III. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

IV. zasądza od pozwanego R. P. (1) na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 130 zł tytułem części zwrotu kosztów procesu.

Sędzia

SR Stanisław Kostrzewa

Sygn. akt I C 86/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 24 maja 2017r.

Powód (...) S.A. z siedzibą w W. w żądaniu pozwu wniesionego przeciwko pozwanemu R. P. (1) domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 1006,91 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Powód domagał się także zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 270 zł.

W uzasadnieniu podał, że wierzytelność dochodzona pozwem od pozwanego wynika z umowy pożyczki pieniężnej zawartej w formie pisemnej w dniu 23.06.2015 r. nr (...). Na mocy tej umowy pożyczki powód udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 2000 zł. Pozwany zobowiązał się zwrócić pożyczkę zgodnie z harmonogramem spłat określonym umową oraz dodatkowo zobowiązał się zapłacić wraz z każdą ratą pożyczki opłatę administracyjną w wysokości 15 zł miesięcznie oraz jednorazową opłatę przygotowawczą w wysokości 390 zł. Zadłużenie pozwanego z tytułu umowy pożyczki wynosi kwotę 1006,91 zł. Umowa pożyczki została rozwiązana przez powoda pismem z dnia 4.07.2016 r. za 2 tygodniowym wypowiedzeniem z uwagi na opóźnienie w spłacie zadłużenia przekraczającym 60 dni z dniem 18.07.2016 r. Powód podał, że na kwotę dochodzona pozwem w wysokości 1006,91 zł składają się: niespłacone raty kapitałowe – 679,99 zł, odsetki umowne w kwocie 12,74 zł, kwota 98 zł z tytułu kosztów przygotowania i wysyłki monitu, wezwania do zapłaty i ostatecznego wezwania do zapłaty wynikające z pkt 13 umowy pożyczki, kwota 75 zł z tytułu kosztu przekazania sprawy do postępowania windykacyjnego, opłata przygotowawcza w kwocie 111,40 zł, opłata administracyjna w kwocie 30 zł.

W dniu 25.11.2016r. sygn. akt VI Nc – e (...) Sąd Rejonowy (...) w L. VI Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W. przeciwko pozwanemu R. P. (1) nakazując pozwanemu R. P. (1) aby zapłacić powodowi w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu kwotę 1006,91 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 29.07.2016r. do dnia zapłaty oraz kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów procesu albo wniósł w tym terminie sprzeciw do Sądu.

Pozwany R. P. (1) wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym domagając się oddalenia powództwa w całości oraz przekazania sprawy do rozpoznania Sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

Pozwany R. P. (1) na rozprawie w dniu 24.05.2017 r. uznał żądanie pozwu w kwocie 800 zł i wniósł o rozłożenie tej kwoty na raty w kwocie po 50 zł miesięcznie każda rata płatne do 15 – go dnia każdego miesiąca począwszy od miesiąca czerwca 2017 r., a w pozostałej części wniósł o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany R. P. (1) zawarł z powodem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę pożyczki nr (...) w dniu 22.06.2015r. Zgodnie z treścią zawartej umowy kwota pożyczki dla pozwanego wynosiła kwotę 2000 zł. Pozwany miał zwrócić kwotę pożyczki poprzez wpłatę rat kapitałowych i odsetek powiększonych o opłatę administracyjną i opłatę przygotowawczą oraz ewentualne koszty dodatkowe. Opłata przygotowawcza jednorazowa wynosiła kwotę 390 zł, opłata administracyjna miesięcznie 15 zł. Zwrot pożyczki miał nastąpić w 14 miesięcznych ratach. Całkowita kwota, którą R. P. (1) miał zapłacić powodowi wynosiła 2711,84 zł przy założeniu, że pozwany w terminach określonych w umowie wykonywał będzie wynikające z niej zobowiązania. Zgodnie z pkt 13 zawartej umowy pożyczki w przypadku opóźnienia w spłacie rat pożyczki pożyczkodawca jest uprawniony do podjęcia działań upominawczo-windykacyjnych, których koszt miał obciążać każdorazowo pozwanego w następującej wysokości: koszt przygotowania i wysyłki pierwszego monitu - 25 zł, koszt przygotowania i wysyłki wezwania do zapłaty – 49 zł, koszt przygotowania i wysyłki ostatecznego wezwania do zapłaty – 49 zł, koszt przekazania sprawy do postępowania windykacyjnego – 75 zł. Z treści pkt 15 umowy pożyczki wynika, że pożyczkodawca może rozwiązać umowę z przyczyn leżących po stronie klienta (pożyczkodawcy) z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia w przypadku opóźnienia klienta ze spłatą zadłużenia wynikającego z umowy przekraczającego 60 dni.

/ dowód: umowa pożyczki nr (...) z dn. 22.06.2015r. k.26-31/

W dniu 06.05.2016r. pozwany zalegał z zapłatą części 9 raty oraz całości 10 raty pożyczki, co skutkowało tym, że powód sporządził do pozwanego monit wzywając pozwanego R. P. (1) do zapłaty zadłużenia w wysokości 258,37 zł do dnia 13.05.2016r. Zobowiązanie R. P. (1) zostało powiększone o opłatę za monit w kwocie 25 zł.

/dowód: monit do pozwanego z dnia 06.05.2016r. k. 34/

Pozwany nie uregulował całości zaległości i w dniu 23.05.2016r. powód sporządził do pozwanego wezwanie do zapłaty wzywając pozwanego do bezzwłocznego uregulowania należności w kwocie 347,32 zł do dnia 30.05.2016 r. W wezwaniu do zapłaty powód podał, że pozwany zalega z częścią 10 raty oraz z całością raty 11. Zobowiązanie R. P. (1) zostało powiększone o opłatę za wezwanie w kwocie 49 zł.

/dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 23.05.2016r. k. 35/

Wobec braku zapłaty części 10 raty pożyczki powód w dniu 08.06.2016r. sporządził do pozwanego ostateczne wezwanie do zapłaty nakazując R. P. (1) spełnić zaległe świadczenie w kwocie 206,37 zł w terminie do dnia 15.06.2016r. informując, że w przypadku braku spłaty zadłużenia pożyczkodawca wypowie pozwanemu umowę pożyczki.

/dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 08.06.2016r. k. 36/

Pozwany nie uregulował zaległości wobec powoda, co skutkowało wypowiedzeniem pozwanemu umowy pożyczki nr (...) pismem zatytułowanym „wypowiedzenie umowy pożyczki oraz ostateczne wezwanie do zapłaty” z dnia 4.07.2016 r. W piśmie tym powód stwierdził, że działając na podstawie pkt 15 umowy pożyczki rozwiązuje umowę pożyczki nr (...) z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia i w związku z wypowiedzeniem umowy pożyczki wezwał pozwanego do zapłaty całości wymagalnego zadłużenia w kwocie 1018,65 zł na którą składają się: kapitał - 679,77 zł, odsetki - 9,48 zł, opłata przygotowawcza - 111,40 zł, opłata administracyjna - 45 zł, opłaty za monit i wezwania - 173 zł.

dowód: wypowiedzenie umowy pożyczki oraz ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia.04.07.2016r k. 37/

R. P. (1) ma 67 lat, jest emerytem i z tego tytułu pobiera miesięczne świadczenie w kwocie ok. 1324 zł na rękę. Faktycznie pozwany pobiera wyższą emeryturę, ale 630 zł miesięcznie jest potrącanie pozwanemu w związku z prowadzonym przeciwko niemu postępowaniem egzekucyjnym przez komornika sądowego. Pozwany nie posiada żadnego majątku, mieszka u syna P. P. w J.. R. P. (1) nie ma żadnych osób na utrzymaniu. Pozwany posiada zadłużenie w kwocie około 40 000 zł. Pozwany choruje na cukrzycę, nadciśnienie, na lekarstwa R. P. (1) wydaje średnio 250 złotych miesięcznie. Pozwanemu pozostaje na życie miesięcznie kwota 350 złotych.

/dowód: zeznania pozwanego R. P. k. 44/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przedłożone dowody z dokumentów. Nie budziły one zastrzeżeń Sądu i nie były kwestionowane przez strony. Stan faktyczny został ustalony również w oparciu o zeznania pozwanego R. P. (1), które były spontaniczne, konsekwentne, logiczne i nie były kwestionowane innymi dowodami, stąd Sąd uznał je za wiarygodne.

Sąd rozważył, co następuje:

Zgodnie z art. 720 § 1 kc, przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Pozwany nie kwestionował samego faktu zawarcia umowy pożyczki oraz tego, że ciężą na nim zobowiązania z tego tytułu, a jedynie kwestionował wysokość tych zobowiązań. Przy czym R. P. (1) podważając wysokość zobowiązań nie był w stanie sprecyzować co konkretnie rozumie przez nienależne opłaty windykacyjne i inne opłaty.

Wbrew twierdzeniom pozwanego powód udowodnił, że zgodnie z umową pożyczki nr (...) z dnia 22.06.2015 r. należy się powodowi nie tylko kwota pożyczona (kapitał) wraz z odsetkami umownymi, ale również opłata przygotowawcza oraz opłata administracyjna, a także wynikające z pkt 13 zawartej umowy koszty działań upominawczo windykacyjnych. Przy czym, jeżeli chodzi o ostatnią ze wskazanych należności, to strona powodowa nie dochowała wymogów wynikających z art. 6 kc w zakresie dotyczącym części dochodzonej kwoty. O ile z przedłożonych przez powoda dokumentów wynika, iż do pozwanego wysłano wezwanie do zapłaty oraz ostateczne wezwanie do zapłaty, zaś koszty związane z przygotowaniem i wysłaniem tych dokumentów składały się na wskazaną w pozwie kwotę 98 zł, o tyle żądanie uwzględnienia kosztów przekazania sprawy do postępowania windykacyjnego nie zostało poparte żadnymi dowodami potwierdzającymi, że rzeczywiście przekazanie takie nastąpiło (zatem, że zaistniały wydatki z tym związane). Dlatego też Sąd nie mógł uwzględnić powództwa w zakresie kwoty 75 złotych, która odpowiadać miała wydatkom poniesionym w związku z przekazaniem sprawy do postępowania windykacyjnego.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 720 § 1 kc, art. 3, art. 30 ustawy z dnia 12.05.2011 r. o kredycie konsumenckim Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 931,91 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29.07.2016r. do dnia 24.05.2017r. i oddalił powództwo w pozostałym zakresie orzekając jak w pkt I i III wyroku.

Zgodnie z art. 320 kpc, w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Chodzi tu o sytuacje, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzonych świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody.

Z drugiej strony chodzi także o to, aby umożliwić pozwanemu dobrowolne wykonanie wyroku. Zgodzić się należy z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w sprawie sygn. II CKS 409/14 (wyrok SN – Izba Cywilna z dnia 09.04.2015r., Legalis 1231752), iż „przepis art. 320 kpc upoważnia sąd orzekający do wzięcia pod rozwagę przy wydawaniu wyroku, czy jego orzeczenie będzie mogło być wykonane bez potrzeby przeprowadzania egzekucji, zwłaszcza czy pozwany będzie w stanie spełnić zasądzone świadczenie jednorazowo (...) Przyjmuje się, że np. za zastosowaniem omawianego przepisu przemawia sytuacja, w której pozwany uznaje powództwo i podnosi, że nieuregulowanie długu jest spowodowane wyłącznie jego złą sytuacją majątkową”.

W ocenie Sądu w niniejszym postępowaniu zaistniał wypadek o którym mowa w art. 320 kpc. Pozwany jest osobą starszą, utrzymuje się jedynie z emerytury, ma problemy zdrowotne, posiada zadłużenie w kwocie około 40 000 zł, prowadzone jest przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne. R. P. (1) pozostaje do dyspozycji miesięcznie kwota niewielka, gwarantująca jedynie zaspokojenie minimalnych potrzeb bytowych. Jednorazowe spełnienie świadczenia narażałoby pozwanego na poważne zaburzenia płynności finansowej na okres około trzech miesięcy. Nakazanie pozwanemu zapłacenia całego świadczenia jednorazowo naraziłoby go nie tylko na niemożności realizowania podstawowych potrzeb bytowych, ale również mogłoby mieć wpływ na stan zdrowia pozwanego (mając na względzie wydatki, które ponosi on na lekarstwa). Z drugiej strony zauważyć należy, że choć pozwany ma dochód niewielki, to stabilny. Zatem dysponuje on środkami finansowymi, umożliwiającymi mu wykonanie tak zmodyfikowanego obowiązku. Pozwany deklaruje, że zamierza spłacać świadczenie rozłożone na raty. Sąd uznał, że w tej sytuacji zasadne jest wystawienie pozytywnej prognozy odnośnie tego, że rozstrzygnięcie polegające na rozłożeniu świadczenia na raty będzie pełniło funkcje motywującą do regularnego spłacania zadłużenia.

Sąd rozłożył zasądzoną kwotę 931,91 złotych na 19 rat miesięcznych w kwocie 31,91 złotych pierwsza rata i w kwocie po 50 złotych pozostałe 18 rat. Termin płatności rat Sąd ustalił na 15 - ty dzień każdego kolejno następującego po sobie miesiąca, przy czym ustalając, że pierwsza rata ma być zapłacona w miesiącu następującym po miesiącu w którym uprawomocni się wyrok w niniejszej sprawie. Taka wysokość rat odpowiada możliwościom finansowym pozwanego i w ocenie Sądu zapewnia realne, a zatem faktycznie i regularne spłacanie zasądzonych świadczenia.

Na podstawie wyżej powołanego przepisu Sąd orzekł jak w pkt II wyroku.

W uchwale składu siedmiu sędziów – zasada prawna - z dnia 22 września 1970 r., III PZP 11/70, OSNC 1971, nr 4, poz. 61, Sąd Najwyższy wyraził następujący pogląd w kwestii odsetek. "Rozkładając z mocy art. 320 k.p.c. zasądzone świadczenia pieniężne na raty, sąd nie może - na podstawie tego przepisu - odmówić przyznania wierzycielowi żądanych odsetek za okres do dnia wydania wyroku zasądzającego świadczenie; rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty ma jednak ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat". Pogląd ten powtórzono w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2006 r., III CZP 126/06, OSNC 2007, nr 10, poz. 147. Przytoczone stanowisko spotkało się z aprobatą w doktrynie.

O kosztach postępowania Sąd orzekł mając na uwadze art. 102 kpc.

Zgodnie z art. 102 kpc w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Takim szczególnie uzasadnionym wypadkiem jest wskazana powyżej sytuacja pozwanego, który jest w trudnej sytuacji materialnej, nie posiada majątku, jest zadłużony, choruje na cukrzycę, nadciśnienie. Stąd Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda tylko część kosztów procesu w wysokości 130 zł orzekając jak w pkt IV wyroku.

SSR Stanisław Kostrzewa